

ایجاد انتظار شناسی 2

عصر ما : عصر نا کامیها سرخوردگیها ، نا امیدها ، بیمها نگرانیهای از آینده عصر ناکامی مکاتب گوناگون فلسفی ، فکری و عملی دست ساخت بشری است . دوران ما بی شک ، دوران بشریت فراموش شده ، انقلاب های نافرجام و انسانیت‌های بر باد رفته ، و دوران مقابله فکری و عملی مظاهر شرک و کفر جهانی با ادیان الهی و موحدان واقعی است....

انتظار و تکلیف :

عصر ما : عصر نا کامیها سرخوردگیها ، نا امیدها ، بیمها نگرانیهای از آینده عصر ناکامی مکاتب گوناگون فلسفی ، فکری و عملی دست ساخت بشری است . دوران ما بی شک ، دوران بشریت فراموش شده ، انقلاب های نافرجام و انسانیت‌های بر باد رفته ، و دوران مقابله فکری و عملی مظاهر شرک و کفر جهانی با ادیان الهی و موحدان واقعی است .
دوران و زمان ما همچنین دوران بیرنگی حالت انتظار و ایمان به آینده اسلام و بشریت است . در چنین عصر و زمانی : نگه داشتن حسّ امید و انگیزش خوشبختی و حالت انتظار کار بزرگ و ارزشمند و يك تکلیف الهی و اعتقادی است . و چون در دوران پیش از ظهور دولت حقّه منجی جهانیان و موحدان : سختی ها و دشواری های پیاپی و فراوان در زندگی و در راه دینداری مردمان است تا جایی که در احادیث متعدّدی ، دوران انتظار دوران امتحانها و آزمایشهای بزرگ محسوب شده است ایجاد و تقویت حالت و پدیده انتظار : در جان و روح و روان موحدان و مردمان و دین باوران و منتظران ، يك تکلیف لازم و واجب الهی و مکتبی و دینی است .

قال الصادق علیه السلام :

مِنْ دَیْنِ الْأَیْمَةِ الْوَرَعِ وَالْعَفَةِ وَالصَّلَاحِ -إِلَى قَوْلِهِ : وَانْتَظِرُ الْفَرَجَ بِالصَّبْرِ

انتظار وزندگی :

انسان در زندگی فردی و اجتماعی خود مرهون حقیقتی به نام انتظار است و اگر از انتظار گریخته و امیدی به آینده نداشته باشد، زندگی برای او مفهومی نخواهد داشت. حرکت و انتظار در کنار هم می باشند. انتظار علت حرکت و تحرک بخش است. آنچه مورد انتظار است، هر چه مقدس تر و عالی تر باشد انتظارش نیز مقدس تر خواهد بود و ارزش مردم را می توان از انتظاری که دارند سنجید یکی در انتظار پایان سال و اخذ گواهی و مدرکی ست تا بدین وسیله کار و شغل مناسبی فراهم نماید.

دیگری منتظر سامان یافتن اوضاع مالی خویش است تا خانه ای فراهم کرده و همسری بگیرد و از تجرّد و تنهایی خلاص یابد. و آن دیگر منتظر ارتقاء حقوقی است که مثلاً ماشین سواری یا خانه ی شخصی تهیه نماید. رژیمهای سرمایه داری نیز منتظرند تا قدرتشان بیشتر شده و دنیا را بیشتر استعمار کنند در هر حال همه منتظرند و این انتظار سبب جنب و جوش آنهاست و اگر انتظار در این دنیا از بشر گرفته شود دیگر ادامه ی حیات برایش بی لذّت و بی معنا است.

(قُلْ كُلٌّ مَتَرَبِّصٌ فَتَرَبِّصُوا) بگو همه منتظرند پس منتظر باشید.

انتظار فرج امام عصر - ارواحنا فداه - اصلی ترین نقش خود را در آرامش دل‌های پریشانی که از وضع موجود در جامعه ها و سیطره استعمار و هر چه محرومتر شدن ضعیفان و قتل و غارتها و مهجور ماندن معارف حقیقی اهل البیت - علیهم السلام - به ستوه آمده و در میان امواج بآس و نومیدی غوطهور است.

در این حال یگانه آرزوی آنان پیشوا و نور تابانی است که عالم سراسر تاریکی را به پرتو جمالش منور می سازد و این امید خود آرام بخش جان آنهاست.

با این امیدست که شاهراه شریعت را با گامهای استوار در می نوردد و چون کوه در برابر مشکلات می ایستد و بدین روش زمینه ای را برای ظهور آن عزیز فراهم می سازد. لذاست که آن حضرت در توقیع شریفی به محمد بن عثمان می فرماید: برای فرج بسیار دعا کنید که آن خود فرج شماست.

انتظار، دوران تکلیف حسّاس :

با توجه و تأمل در ابعاد عملی انتظار - که در بخش پیش یاد شد - می بینیم که انتظار، تجلّی جامع و تَبَلُّور کامل تربیتهای مکتب است. پس، انتظار، هم، «شاخص منور ابعاد عقاید حقّه» است، و هم «تبلور کامل تربیتهای مکتب». آری غیبت، جریان بی بسیار عمیق، و انتظار جریانی بسیار سازنده و مهم است.

دوره ی غیبت و انتظار از يك جهت، مانند مدتی است که معلم از کلاس خارج می شود - چنانکه در پیش اشاره شد - تا بنگرد که شاگردان در غیاب او چه می کنند؟ و درباره ی تعالیم و تکالیف خود چسان رفتار می نمایند.

انسان منتظر، که شاگرد مکتب پیامبران، و حاضر در کلاس دین حق است، باید همواره مراقب خود باشد، و در علم و عمل بکوشد، و بداند که معلم از کلاس بیرون رفته است، و هر لحظه ممکن است برسد، و او را در آن حال که هست ببیند . . . باید همیشه در حالی باشد که رضای کامل خاطر معلم را فراهم آورد.

بعد قلبی :

اگر چه بعد قلبی انتظار خود در سه مرحله به کمال خود می رسد:

اول: ظهور و فرج حضرت بقية الله - ارواحنا فداه - را باور کردن؛ بدین معنا که آن قطعی بوده و بیقین تحقق خواهد یافت که البته چنین باوری بنا بر گفته های خداوند و اولیای معصوم او لازم الاعتقاد بوده و منکر آن کافر است.
دوم: آنکه ظهور را موقت به وقتی نکند که در نتیجه قبل از فرا رسیدن آن هنگام مایوس باشد. و این نیز به مقتضای ادله واجب است؛ ولیکن به گونه ای که اگر نباشد موجب فسق است نه کفر.
زیرا وی گرفتار یاسی است که حرام بوده و می توان آن را از احادیث بسیاری از جمله روایاتی که وقت گذاران را دروغگو شمرده است، استفاده نمود.

سوم: آنکه حالت انتظار لحظه بلحظه در قلب او موج زند که می توان آن را از روایاتی چون «انتظر الفرج صباحاً ومساءً» صبح و شام منتظر ظهور - امام زمان - باشید. و هم چنین در سخن زیبایی که فرمود: «يأتي بغتة كالشهاب الثاقب» او ناگهانی چون شهاب ظاهر خواهد شد. و این مقتضای کمال ایمان و عدم آن نقص ایمان است که به مقتضای این درجه، مؤمن باید مانند کسی باشد که خیر آمدن مسافر را به او داده اند و مسافر در راه است و هر لحظه ممکن است برسد.

درک قدر :

آدمی که اندازهی خودش را شناخته، دیگر به خاطر کاستی ها معرفتش ضعیف نمی شود و از معرکه نمی گریزد . ظرفیت و وسعت روحی ما در رابطه با آنچه که بر ما اثر می گذارد، مشخص می شود، زیرا علی علیه السلام می گوید:
قدر الرجل علی قدر همته .

اندازهی آدم به اندازهی همان چیزی است که برای او اهمیت دارد .

پس باید به این مرحله برسیم که ارزش وجودی خودمان از چیزهایی که برای ما اهمیت دارند، بالاتر است . پس همت هایمان بالاتر می رود تا آنجا که حرکت می کنیم و در این حرکت با مسایلی رو به رو می شویم که برایش از قبل، آماده شده بودیم .

این نکتهی رمز گر بدانی، دانی

هرچیز که در جستن آنی، آنی

تا در طلب گوهر کانی، کانی

تا در هوس لقمه ی نانی، نانی

رفعت ذکر :

رفعت ذکر هم می تواند عامل وسعت صدر باشد و قرآن چه زیبا به این موضوع اشاره دارد: الم نشرح لك صدرك و وضعنا عنك و زرك و رفعنا لك ذكرك . آنجا که ذکر و یاد تو را، نه اسم و نام تو را (توجه شود، نغموده: و رفعنا لك اسمك) بالا بردیم، در تو وسعتی آوردیم و بارهای سنگین و کمرشکن را از تو برداشتیم، تا آنجا که تو همراه هر رنج، دو راحتی می دیدی:
فان مع العسر يسرا ان مع العسر يسرا . تکرار نکره باعث تعدد است و یسر بدون الف و لام و نکره آمده است . پس همراه هر رنج، این دو راحتی هست که تو ورزیده شده ای و با رفعت یا دو ذکر به وسعت سینه، راه یافته ای .

برگرفته از : شبکه جهانی اطلاع رسانی امام مهدی (عج)